

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ, ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974 ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΚΑΛΑΘΑ, ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΣΤΟ ΑΥΓΟΡΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 18.3.2018 ΚΑΙ ΩΡΑ 11.30ΠΜ**

Σεβαστό Ιερατείο,
Σεβαστοί συγγενείς,
Κυρίες και Κύριοι,

Με αισθήματα δέους και βαθείας συγκίνησης συγκεντρωθήκαμε σήμερα στο ιερό αυτό χώρο για να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε σε ένα ακόμη συμπατριώτη μας που έπεσε υπέρ βωμών και εστιών προασπίζοντας την ελευθερία και την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας.

Αποχαιρετούμε με τις δέουσες τιμές τον Κυριάκο Καλαθά και προσευχόμαστε στον Ύψιστο για την ανάπαυση της ψυχής του και την τοποθέτηση της σε σκηνές δικαίων, εκεί όπου αναπαύονται και οι ψυχές των άλλων ηρώων των αγώνων του λαού μας. Την ίδια στιγμή ξαναζούμε τις εφιαλτικές ώρες που βίωσε η πατρίδα μας το καλοκαίρι του 1974 με το προδοτικό πραξικόπημα και την τουρκική εισβολή η οποία ακολούθησε με την καταστροφή και τη βαρβαρότητα που έφερε μαζί της.

Η κατοχή, ο εποικισμός, οι νεκροί, οι αγνοούμενοι, η καταπάτηση των ιερών και των οσίων μας, η βίαιη εκδίωξη του ενός τρίτου του πληθυσμού μας από τα σπίτια και τις περιουσίες του, η προσπάθεια παραχάραξης της ιστορίας μας, είναι οι μεγάλες πληγές που άφησε στην πατρίδα μας ο Αττίλας. Πληγές που, εξαιτίας της Τουρκικής αδιαλλαξίας και αρνητικότητας, δεν έχουν ακόμα επουλωθεί και παραμένουν ανοικτές, παρά τις προσπάθειες που καταβάλλει η πλευρά μας διεκδικώντας τα δίκαια μας.

Η πιο τραγική πτυχή είναι όμως οι αγνοούμενοί μας. Ο πόνος από την εξαφάνιση εκατοντάδων συμπατριωτών μας ήταν ό, τι το χειρότερο για τους αγαπημένους τους. Πολλοί συγγενείς αγνοουμένων δεν βρίσκονται σήμερα στη ζωή. Πέθαναν, όπως και οι γονείς του Κυριάκου, ο Κώστας και η Ευγενία, χωρίς να έρθει η στιγμή να έχουν νέα για τους δικούς τους ανθρώπους, τους γιούς, τους συζύγους, τους αδελφούς και τους άλλους αγαπημένους τους που χάθηκαν σε εκείνες τις αποφράδες μέρες.

Αυτός είναι και ένας από τους πιο σοβαρούς λόγους που πιέζουμε προς κάθε πλευρά για την επίλυση του προβλήματος των αγνοουμένων μας, γιατί είναι απάνθρωπο, και πέρα από τα όρια της κάθε λογικής, μετά από πάροδο 43 και πλέον χρόνων, να παραμένει ανεξακρίβωτη η τύχη εκατοντάδων προσώπων και οι συγγενείς τους να πεθαίνουν με ανεπούλωτες τις πληγές στη ψυχή τους από τον πόνο και την αγωνία τόσων χρόνων.

Δεν παραγνωρίζουμε ότι στο θέμα των αγνοουμένων έχει επιτευχθεί μια πρόοδος, ωστόσο αυτή δεν μας ικανοποιεί καθώς ο αριθμός των αδιερεύνητων περιπτώσεων αγνοουμένων εξακολουθεί να είναι μεγαλύτερος, ενώ υπάρχουν σοβαρότατα προβλήματα που επιβάλλεται να ξεπεραστούν. Το πλέον σημαντικό και επείγον είναι η Τουρκία να επιτρέψει τις εκταφές στις λεγόμενες στρατιωτικές ζώνες χωρίς τους οποιουδήποτε περιορισμούς, καθώς και την πρόσβαση στα αρχεία του Τουρκικού στρατού, όπου με βεβαιότητα υπάρχουν στοιχεία για πολύ περισσότερες περιπτώσεις αγνοουμένων μας. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στη δίκαιη απαίτηση των συγγενών για διακρίβωση της τύχης των αγαπημένων τους.

Είναι επίσης υποχρέωση της Τουρκίας να δώσει όλες τις πληροφορίες που κατέχει για την μετακίνηση λειψάνων από τους αρχικούς χώρους ταφής, σε άλλους που εξακολουθούν να παραμένουν άγνωστοι. Οι ευθύνες δεν μπορούν να αποσιωπηθούν μετακινώντας λείψανα. Η αλήθεια είναι εκεί και βοά. Στα χαρακώματα των πεδίων των μαχών, δίπλα στους μαζικούς τάφους, στα πηγάδια της Αφάνειας και όπου αλλού ρίφθηκαν ή τάφηκαν συμπατριώτες μας. Ας μην αφήνουμε τον πόνο των συγγενών να παρατείνεται και να πολλαπλασιάζεται. Και, σίγουρα, για μας το θέμα δεν λήγει με τον εντοπισμό και την ταυτοποίηση δυο ή τριών οστών από τα λείψανα αγνοουμένων. Οι συγγενείς έχουν πλήρες και διεθνώς κατοχυρωμένο δικαίωμα να πάρουν όλες τις απαντήσεις για την τύχη των αγαπημένων τους, και αυτό χωρίς εκπτώσεις.

Η εξαφάνιση προσώπου αποτελεί πολλαπλή παραβίαση βασικών και θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Οι παραβιάσεις αυτές δεν περιορίζονται στα δικαιώματα των αγνοουμένων προσώπων, αλλά επεκτείνονται και στα δικαιώματα των οικογενειών τους. Εκείνοι που διαπράττουν το έγκλημα δεν είναι ένοχοι μόνο για την εξαφάνιση των αγνοουμένων προσώπων, αλλά και για τη διαιώνιση της δυστυχίας των οικογενειών τους.

Ο χρόνος που έχει παρέλθει δεν δικαιολογεί την οποιαδήποτε άλλη καθυστέρηση στο θέμα της διακρίβωσης όλων των περιπτώσεων αγνοουμένων. Αναμένουμε από την τουρκική πλευρά να συνεργαστεί πλήρως με τη δική μας πλευρά και τα Ηνωμένα Έθνη και να επιδείξει την ίδια καλή θέληση, ώστε να τεθεί τέρμα σε ένα θέμα που ταλαιπωρεί, στο μεταξύ, τόσο Ελληνοκυπριακές όσο και Τουρκοκυπριακές οικογένειες.

Ο Κυριάκος Καλαθάς γεννήθηκε στο Αυγόρου στις 14 Ιανουαρίου 1956, όταν δε ξέσπασε η τουρκική εισβολή υπηρετούσε τη θητεία του στο 399 Τάγμα Πεζικού, με έδρα το Μπογάζι Αμμοχώστου.

Όταν από τα χαράματα της 20 Ιουλίου άρχισαν να αποβιβάζονται τα τουρκικά στρατεύματα στις ακτές της Κερύνειας, και τουρκικά αεροπλάνα να ρίπτουν αλεξιπτωτιστές στην περιοχή του τουρκοκυπριακού θύλακα Αγύρτας, οι άνδρες του 399 Τάγματος Πεζικού, μεταφέρθηκαν στην περιοχή Δικώμου, όπου και επάνδρωσαν φυλάκια της Εθνικής Φρουράς.

Στη συγκεκριμένη περιοχή οι άνδρες της μονάδας ανέλαβαν διάφορες αποστολές μέχρι τις 22 Ιουλίου 1974, οπότε και επιτεύχθηκε εκεχειρία. Μεταφέρθηκαν τότε στην περιοχή Μιας Μηλιάς, παρά τη γραμμή κατάπαυσης του πυρός με τη λήξη της πρώτης φάσης της εισβολής. Αμέσως επάνδρωσαν φυλάκια της Εθνικής Φρουράς στην περιοχή ανάμεσα της Μιας Μηλιάς και του τουρκοκυπριακού χωριού Χαμίτ Μάνδρες, όπου και παρέμειναν μέχρι και τις 14 Αυγούστου 1974, ημερομηνία έναρξης της δεύτερης φάσης της εισβολής.

Κατά τα χαράματα της ημέρας αυτής, τα τουρκικά στρατεύματα επιτέθηκαν με σφοδρότητα στην περιοχή των αμυντικών θέσεων της Εθνικής Φρουράς, χρησιμοποιώντας μεγάλο αριθμό αρμάτων μάχης και την πολεμική τους αεροπορία.

Μετά από σκληρές αλλά άνισες μάχες, τα τουρκικά στρατεύματα διέσπασαν τις αμυντικές γραμμές της Εθνικής Φρουράς και κινήθηκαν προς τη Μια Μηλιά με σκοπό να φθάσουν μέχρι το Τραχώνι Κυθρέας για να καταλάβουν το δρόμο Λευκωσίας-Αμμοχώστου και να κινηθούν προς την Αμμόχωστο.

Οι άνδρες του 399 Τάγματος Πεζικού, όπως και οι άνδρες άλλων μονάδων της Εθνικής Φρουράς, πήραν οδηγίες να οπισθοχωρήσουν για να αποφευχθεί ο εγκλωβισμός και η σύλληψη τους.

Ο Καλαθάς μαζί με άλλους στρατιώτες της μονάδας του κινήθηκαν εντός της Μιας Μηλιάς και στη συνέχεια προς την περιοχή της Χαλεύκας. Από την ώρα αυτή, ο ίδιος και αρκετοί άλλοι από τους συμπολεμιστές του, δεν έδωσαν σημεία ζωής.

Τα οστά του εντοπίστηκαν το 2011 στην περιοχή του τουρκοκυπριακού χωριού Μόρα, στο πλαίσιο του προγράμματος εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων Κύπρου που λειτουργεί υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκαν ανθρωπολογικές εξετάσεις και εξετάσεις DNA, με βάση τις οποίες διακριβώθηκε μετά η ταυτότητα του. Και σήμερα, μαζί με τα αδέρφια του, τον Μάριο, τον Χριστάκη, τον Γιώργο και τον Λάκη, καθώς και τους άλλους συγγενείς, τον αποχαιρετούμε με τις τιμές που του οφείλονται, καθώς και με την ευχή να δικαιωθεί σύντομα η θυσία του και να επικρατήσουν σε όλο το νησί μας συνθήκες ελευθερίας, ασφάλειας, δικαιοσύνης και δημοκρατίας.

Αυτή είναι και η πρώτη από τις προτεραιότητες μας. Δηλαδή, να τερματιστεί η κατοχή και να επανενωθεί η πατρίδα μας στο πλαίσιο μιας μόνιμης και διαρκούς λύσης η οποία θα διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των νόμιμων κατοίκων του νησιού μας, χωρίς διαχωριστικά συρματοπλέγματα και χωρίς εγγυητικά και επεμβατικά δικαιώματα οποιασδήποτε χώρας.

Δυστυχώς κατά το τελευταίο διάστημα βρεθήκαμε αντιμέτωποι με μια πρωτοφανή έξαρση της αλαζονείας και αδιαλλαξίας της Τουρκίας με προκλητικές παραβιάσεις των κυριαρχικών δικαιωμάτων μας επί της αποκλειστικής οικονομικής μας ζώνης, και με προβολή θέσεων καθώς που αντί να διευκολύνουν την επανέναρξη των συνομιλιών, την απομακρύνουν ακόμη περισσότερο. Παρόλα αυτά, είμαστε έτοιμοι, αν αρθούν οι παράνομες ενέργειες της Τουρκίας και οι όποιες απαράδεκτες αξιώσεις από πλευράς Τουρκοκυπρίων, να προσέλθουμε άμεσα σε διάλογο που να άπτεται των εσωτερικών πτυχών, αλλά και να συμμετάσχουμε σε μια νέα διεθνή διάσκεψη εφόσον προηγηθεί η κατάλληλη προετοιμασία και συμμετάσχουν επίσης σε αυτήν ενεργά τα πέντε μόνιμα μέλη του Συμβουλίου Ασφαλείας και η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Με επιμονή και αποφασιστικότητα θα συνεχίσουμε τις προσπάθειες μας με την προσδοκία ότι θα έρθει επιτέλους η μέρα της δικαίωσης της θυσίας του Κυριάκου Καλαθά και των άλλων που αντιστάθηκαν στον Ατίλα και πολέμησαν για την ελευθερία μας.

Αιωνία του η μνήμη και ελαφρύ ας είναι το χώμα που θα σκεπάσει τα λείψανα του.